

4.3.5

46a (משנה ג') → 47b (במתנותא)

(1) וביים הראשון מקרא קדש וביים השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: שמות י, טז

I. פסח on חלה טמאה: separating משנה ג'.

- a. ז"א: bake it all then designate חלה afterwards (avoiding leavening)
- b. ז"א בתירא: place in cold water
- c. ז"א יהושע: let it become חמץ – no prohibition (due to lack of ownership)
 - i. Possibilities: for background of dispute
 1. טובת הנאה: they disagree about the import of the ישראל's rights to decide which כהן is his beneficiary
 - a) ז"א: considered ממון – and ישראל has partial ownership → בל יראה
 - b) ז"א: not considered ממון – and ישראל has no ownership (after קריאת שם) → בל יראה violation
 2. ז"א (and they agree that טובת הנאה אינה ממון): do we employ the theoretical “since he could have...”
 - a) ז"א: employs הואיל; since the ישראל could retract his designated, considered theoretical בעלות → בל יראה
 - b) ז"א: doesn't apply הואיל → no reason to consider בל יראה related to the ישראל

II. Tangent re application of הואיל: dispute חסרא רבה/ר' about liability for cooking on טוב for יום

- a. ז"ח: מלקות, no application of הואיל (guests arriving on י"ט could have eaten → מותר)
- b. ז"ב: מלקות; we apply הואיל - arrival of guests would have made cooking permissible
 - i. Challenge 1 to ז"ח: it is permitted to cook on י"ט for שבת following י"ט
 1. Answer: מה"ת it is permissible, the איסור דרבנן is circumvented via עירוב תבשילין
 - ii. Challenge 2 to ז"ח: מותר to slaughter endangered animal on י"ט if there's time to eat כזית (need not be eaten – הואיל)
 1. Answer: since he can only save it by eating some, he intends to eat כזית
 - iii. Challenge 3 to ז"ח: מנחות יא:ט (מנחות יא:ט) י"ט on לחם הפנים may not be baked on י"ט
 1. Assumption: no שבות במקדש → preparing from י"ט to שבת is מותר
 2. Rejection: there is שבות במקדש when the use is “distant” (שבות רחוקה)
 3. Note: records tradition of baking לחם הפנים on י"ט – perhaps they disagree about שבות רחוקה
 - a) Challenge (that preparing שבת is י"ט → שבות י"ט): הלחם: (ר' מרי - שבות י"ט) may not be baked on י"ט itself (מנחות יא:ט)
 - i. If: baking cannot be done for that same day, ק"ו that it may not be done from י"ט to שבת
 - ii. Answer: לכם (v. 1) defines permissible נפש אוכל (not לגבוה) before שחיטת כבשים, bread is inaccessible לכם (גבוה) only excludes נכרים, not לשב"ג
 - iv. Challenge (to רבה): ט: מכות ג: lists “מלקות maximum” for plowing a furrow – 8
 1. זלאים: ox with a donkey
 2. עבודה בכור: if the שור had הגוף קדושת
 3. מעילה: if the חמור had דמים קדושת
 4. זלאי הכרם: he was plowing in a mixed vineyard
 5. שמיטה: he was plowing on שמיטה
 6. חורש מלאכה of יום טוב: violation of חורש
 - a) But if: we employ הואיל, shouldn't he be exempt for חורש, since dirt could have been used for הדם כיסוי
 - b) Answer: it's unusable for כיסוי הדם, as it is muddy dirt although still plowable
 7. טומאת מת לכהן: if he was a כהן and it was a cemetery
 8. טומאת מת לנוזר: if he was a נזיר and he was plowing in בית הקברות